

DET POSTOMDELTE

FAGBLAD FOR FORENINGEN AF DANSKE SCENEINSTRUKTØRER

Nr. 71 - juni 2015

Udgiver:
Danske Sceneinstruktører
Nørre Voldgade 12 2.th.
1358 København K
Tlf. 33 33 08 88
www.stagedirectors.dk
email: info@stagedirectors.dk

Deadline næste nummer:
mandag 31. august 2015

Redaktion:
Inger Birkestrøm Juul, FDS
Fie Nørman Johansson, FDD
Rasmus Malling Skov Jeppesen, FDD
Steen Madsen

Layout: Jakob Brandt- Pedersen

FForside:
Teatret: "Som i himlen"
Instruktion: Hans Rønne
Foto: Per Pedersen

Bagside:
Foto: Steen Madsen

Odense Teater: "Spamalot" I
Instruktion: Frede Gulbrandsen
Foto: Emilie Therese

KÆRE MEDLEMMER

Umiddelbart før påske afholdt vi den årlige Generalforsamling i foreningen. En usædvanlig vellykket og velbesøgt en af slagsens. Ud over dagsorden og gennemgang af foreningens aktiviteter i det forgange år, var det her et nyt velfortjent æresmedlem blev udpeget: Klaus Hoffmeyer. Eftermiddagen bød endvidere på et besøg af den nye skuespilchef på Det Kongelige Teater, Morten Kirkskov, der loftede sløret for nogle af sine overvejelser og svarede på spørgsmål fra kollegaerne. Og det hele blev afsluttet med et hjemmelavet måltid, fremtryllet af Madeleine Rønn Juul og Jacques Matthiessen. Igen kan vi konstatere at instruktører har mange kompetencer!

I bestyrelsen tog vi afsked med Anders Lundorph, Kamilla Bach Mortensen og Mia Lipschitz, der efter flere års stort arbejde nu ønsker at frigøre lidt tid til andet end foreningsliv. En stor tak til dem for indsatsen gennem årene.

Som fulgode afløsere valgte generalforsamlingen Karina Dichov Lund, Anne Zacho Søgaard og Rasmus Ask, som jeg glæder mig til at arbejde sammen med.

Mere om generalforsamlingen inde i bladet; for her på den forkerte side af deadline, er Kulturministeren udkommet med den første fælles vision for scenekunsten nogensinde. I får stikordene her og det udsendte oplæg bliver helt sikkert et fokusemne for den nye bestyrelse.

Kulturminister Marianne Jelved og en bredt sammensat kreds af aktører fra scenekunstmiljøet lancerer en fælles vision for udviklingen af scenekunstmrådet. Det er første gang, der er lavet en sådan fælles vision for scenekunsten.

Kulturminister Marianne Jelved siger:

“Der er grundlæggende to måder at drive kulturpolitik på. Enten sidder man i ministeriet og dikterer det hele, eller også skaber man rammerne, så det kunstneriske miljø kan udvikle sig. Med visionen for scenekunsten

viser miljøet, at man er klar til at stå sammen om at udvikle scenekunsten i fællesskab. Der er enighed om retning og prioritering af udfordringen. Der har været en åben og ærlig dialog, og jeg er stolt af, at jeg sammen med scenekunstmiljøet i dag præsenterer en fælles vision for, hvordan man tager hånd om nogle af de udfordringer, miljøet står overfor. Det har kun været muligt, fordi alle parter har været indstillet på at nå til et resultat, der er til gavn for scenekunsten og dermed for alle os andre”.

Med visionspapiret i hånden sætter scenekunstmiljøet ind på tre områder:

1. Arbejdet med publikumsudvikling
2. Internationalisering af scenekunstmrådet
3. Samarbejde på tværs af scenekunstens aktører

Desuden oprettes et Videncenter for scenekunst. Videnscentret kommer til at beskæftige sig med indsamling og videreformidling af viden om særligt publikumsudvikling og internationalisering af scenekunsten. Centret kan også tage andre emner op, som der måtte være behov for at få belyst nærmere. Videnscenteret skal agere sparringspartner for scenekunstartørerne og være bindeled mellem branchens forskellige aktører og i forhold til tilskudsydere i kommuner og stat.

Visionspapiret er resultatet af arbejdet med Scenekunstdialog 2015. Dialogen blev sat i gang med en stor konference om udvikling af scenekunsten i Danmark, som blev planlagt og afviklet i tæt samarbejde med områdets aktører.

D E N N Y B E S T Y R E L S E

Christoffer Berdal

Statens Teaterskole 1994-98
Biologiske abe Nicolas Bro, Statens Teaterskole
Natsværmer Nicolas Bro, Mammut-teater
Faust er død, Mark Ravenhill, Mungo Park
KalledeWy Farce, Botho Strauss Får 302
Guder, fantomsmerter Jokum Röhde, Århus
Teater.

Inger Birkestrøm Juul

Instruktør FDS/dramaturg. Arbejder primært med Site Specific-produktioner, eks: i lufthavn, swimmingpools, på skibe, en nedlagt losseplads, i by- og industrielle miljøer, museer, banegård. Medvirkende: Professionelle skuespillere, musikere, performere, sportsfolk, cirkusartister, piloter, en retsmediciner, præster, faldskærmsudspringere, operasangere, militært personel... Production Manager, concepter, installationer, iscenesat fotografi.

www.site-specifi.dk

www.ingerbjuul.dk

[facebook](#)

[google](#).

Foto: Per Morten Abrahamsen

Karina Dichov Lund

Jeg er freelance koreograf, iscenesætter og producent og siden 2004 har jeg været kunstnerisk leder af Koreografkollektivet E.K.K.O som jeg stiftede jeg sammen med koreograferne Klara Elenius og Emma Nordamfors.

Jeg arbejder med koreografi i ordets bredeste forstand og i så mange forskellige kunstneriske og formmæssige sammenhænge og konstellationer som overhovedet muligt.

Jeg er p.t. og de kommende 2 år medlem af Statens Kunstfonds Repræsentantskab, sidder i danseudvalget i Dansk Skuespiller Forbund og er bestyrelsesmedlem i interesseorganisationen De Frie Koreografer. – Og nu glæder jeg mig rigtig meget til også at tage fat på arbejdet i bestyrelsen her i Sceneinstruktørerne.

Mikkel Flyvholm

Jeg er 35 år og bosat i København. Jeg er uddannet instruktør fra Statens Teaterskole i 2007.

Jeg har blandt andet lavet forestillinger på Ålborg Teater, Mungo Park, Cafeteatret og Limfjordsteatret.

Derudover har jeg undervist på Teaterskolen og arbejdet for efteruddannelsen.

Solveig Weinkouff

Jeg er glad for at være en del af den nye bestyrelse for FDS. Min lyst til at gøre en indsats for os instruktører springer ud af et ønske om at forbedre vores arbejdsforhold og påpege, at vi som ledere af den kunstneriske proces ikke bare kan erstattes eller undværes, hvis det kunstneriske resultat skal være interessant. Jeg har en særlig indsigt i arbejdsforholdene indenfor børne- og ungdomsteatret.

Selv har jeg en baggrund som skuespiller på Jomfru Ane Teatret og har været i mesterlære som instruktør gennem fem sæsoner på Aveny Teatret og Dr. Dante. Gennem årene har jeg instrueret både voksen- og børneteater, samt radiospil og produceret montager til P 1.

Madeleine Røn Juul

Jeg stiller op som kandidat til endnu en periode i bestyrelsen. Jeg tror at jeg kan bidrage væsentligt til bestyrelsens arbejde med min mangeårige erfaringer fra små og store teatret, gråzone projekter, bestyrelses arbejde og min tid som teaterchef for Aarhus Teater.

Lidt baggrund:

Sceneinstruktør fra Statens Teaterskole 1984. Har siden 1984 instrueret mere end 70 forestillinger for små og store teatre i Danmark og Norge og 27 radiospil for Danmarks Radio., deraf flere prisbelønnede.

Rasmus Ask

Efter jeg blev uddannet fra Statens Teaterskole i 2012, har jeg udover et år på Teater Momentum i Odense bl.a. iscenesat 839 DAGE for BaggårdTeatret i Svendborg og ERASMUS MONTANUS og DEN GERRIGE for Teater Slotsgården også i Odense.

I det fremtidige bestyrelsesarbejde ønsker jeg bl.a. at arbejde med forandringerne i vores fag, som følge af manglende midler til f.eks. dramatikere og scenografer. Jeg mener, at det er uhyre vigtigt at gøre det helt klart hvad produktet mister når man fratager det så vitale samarbejdspartnere, og ikke mindst hvor meget tid og hvor mange kræfter det tager fra det arbejde, vi som iscenesættere i forvejen er ment til at gøre. Det er en problematik, som jeg mener har direkte effekt på den måde vi laver teater, og på teatrets kvalitet generelt.

Derudover har jeg et ønske om at udvide udvekslingen af erfaringer imellem os som kolleger. Det er meget sjældent, at jeg selv har haft mulighed for at udveksle erfaringer med en kollega, men det har hver gang givet mig en indsigt eller en idé, som jeg har kunnet bruge i mit eget arbejde. Jeg håber på at kunne være med til at skabe rammerne for, at sådanne gaver kan blive givet lidt oftere.

Jacques S. Matthiessen

Arbejdet professionelt med scenekunst siden 1977.

Har arbejdet som mimer, danser, skuespillere, teaterpædagog, dramatiker og instruktør.

Kunstnerisk leder af 'Passepartout Theatre Production'. (PTP)

Væsentligste instruktør opgaver:

Teatret v. Hans Rønne: SIT, EXIT, DITTO, TONEFALD, DEJA VU

Århus teater: GULLIVERS REJSE

Folketeatret: SANDHEDENS HÆVN

Det Lille Teater: ET JULEEVENTYR, DEN GLADE LØVE, PÅ SPORET

Marionet Teatret: TIL EN BEGYNDELSE, SANDKASSEN, BARBERSALONEN

PTP – Les Fil's d'Adam. Ségou i Mali : BANDIOGOU

Aarohan Theatre – PTP. Kathmandu, Nepal: BATHI RANI

CITO. Ouagadougou, Burkina Faso: KEJSERENS NYE KLÆDER

Statens Teater Skole: STRIDENS ÆBLE

"Brodjataja Sobatjka" Skt. Petersborg, Rusland - Nomineret til Golden Mask

2006. DEN GRIMME ÆLLING

www.passepartout-theatre.com

Anne Zacho Søgaard

Jeg er optaget af, at styrke arbejdsbetingelserne for scenekunstnere, som arbejder både i det frie felt og på større og mindre etablerede scener for at sikre en dynamisk og bæredygtig udvikling af scenekunsten i Danmark. Jeg arbejder pt. på Aarhus Teaters Borgerscene og er qua mit virke her optaget af at øge anerkendelsen af "virkelighedsteatret" som en selvstændig, kunstnerisk nyskabende genre. Desuden har tværæstetiske crossover projekter en stor plads i mit hjerte, da jeg mener at teaterkunsten i mødet med film, billedkunst og dans kan rykke på grænserne for hvad teateret som "Gesamtkunstwerk" kan. Jeg er i mine arbejder optaget af at flytte på den ofte stivnede for forståelse af, hvad teater er og rykker sansoplevelsen "ud af boksen" både fysisk og mentalt. "Randshow" en performativ rejse mellem Berlin og København (2006)
"Det normale liv" Chr. Lollike, Aarhus Teater (2011)
"Processen" frit efter Franz Kafka. Borgerscenen Aarhus Teater (2014)
"Fædre" Borgerscenen Aarhus Teater (2015)

UDVALGSLISTEN 2015

Formand: Christoffer Berdal

Næstformand: Madeleine Røn Juul

Forretningsudvalg: Christoffer Berdal, Madeleine Røn Juul og Solveig Weinkouff

TIO arbejdsgruppen: Solveig Weinkouff og Jacques Matthiessen

Dialogudvalget: Christoffer Berdal, Madeleine Røn Juul og Eva Jørgensen (ekstern)

Legatudvalget: Anne Zacho Søgaard, Jan Hertz og Søren Iversen (eksterne)

Redaktionen: Inger Birkestrøm Juul

Dansk ITI: Mikkel Flyvholm

Dansk Kunstnerråd: Christoffer Berdal

ÆRESMEDLEM KLAUS HOFFMEYER

Bestyrelsen besluttede at Klaus Hoffmeyer skulle være foreningens nyeste æresmedlem og ved årets generalforsamling i marts, blev beslutningen offentlig, og Christoffer Berdal begrundede hæderen med en tale, der kan læses senere i bladet.

I forlængelse af generalforsamlingen tog fagbladets redaktion fat i Klaus for at få lidt personlig baggrund. På vores hjemmeside har Klaus skrevet om sin uddannelse: "Alm lurenkig. Rejser" og lige så rammende som dette givetvis er, er det jo altid rart med lidt flere bogstaver. Så efter et livtag eller to med moderne teknologi lykkedes det at få følgende tekst frem:

Det falder mig åbenbart svært at remse bedrifter op i stedet for at fortælle om de ideer, der satte det hele i gang.

Men her er noget:

I mangel af en uddannelse for instruktører brugte jeg nogle år på at samle ammunition. Før eksplosionen af små teatre i Danmark var Studenterscenen i København et arnested. En skummel kælder i Nørregade. Moralen var: Vi laver det teater ingen andre laver. Masser af ny dansk dramatik, som scenens daværende formand, Hans Chr. Ægidius ytrede: Alt hvad der er skrevet på dansk er dansk dramatik. Men vi tog os også af uspillet udenlandsk: Aristofanes, Becket, Adamov, Lorca, Majakovskij. Den åbenhed og den utålmodighed vi trivedes med har jeg bragt med mig videre, også på steder hvor den var malplaceret

Studier skulle der til. Og skal der. Valget stod mellem litteraturhistorie og teaterhistorie, og jeg tog det første. Mit kærlighedsforhold til teater skulle ikke akademiseres. Men i ly af litteraturparaplyen fik jeg læst et utal af tit overraskende ukendte teaterstykker. Det gav ammunition til en livslang undren over manglen på frodighed i klassikerudvalget. Ved siden af jobbet som instruktør har jeg nogenlunde konstant været dramaturg og stykkelæser ved forskellige teatre. Først TVteatret - det var i perioden hvor ingen i det almindelige teater, bortset fra Lense Møller på TV, lagde vægt på hvad der rørte sig i undergrunden - og siden på Aarhus Teater, Det kgl. Teater, Ålborg Teater og Odense Teater.

Som dramaturg kunne jeg få udløb for trangen til at se hvor meget der kan spilles, som måske ikke lever op til reglerne for ActionMan, men til gengæld byder på angstprovokerende

Odense Teater: "12 Møder med et vidunderbarn" - Instruktion: Klaus Hoffmeyer - Foto: Leif Hansen

menneskeskildring, med et godt greb om teatrets rødder

Den tendens i mit og andre sammensvornes arbejde, nåede måske en kulmination i Arrabalforestillingen "Og de gav blomsterne håndjern" på Boldhus og Jomfru Ane Teatret 1970) og Mammutteatrets Fassbinderforestilling "Affaldet, byen og døden" i 1988. Jørum Rohdes "Pinocchios aske (Odense Teater 2005) Og Howard Barkers "12 Møder med et Vidunderbarn" (Odense Teater 2008.)

I Paris i 1958 var jeg blevet ramt af stikflammerne fra det absurde teater og de mange forgængere der kæmpede for at rense scenerne for naturalismens omsvøb og bane vejen for grusomhedens entré. Jeg oversatte "Den skaldede Sangerinde" og manifesteret "Det dobbelte teater" af teaterfræseren Antonin Artaud. En kort periode kørte jeg

som lærervikar i dramatik på Askov Højskole et hold uskyldige elever gennem et kursus i forskellen mellem Brecht og Artaud. Det var i 1962. Den gang var Brecht højeste dagsorden, Artaud var ikke noget navn, og jeg var ikke instruktør.

I min studietid i Paris skulle jeg som elev på et teaterkursus aflevere bevægelses-skitser til en scene i et drama af Corneille (ham spiller vi aldrig) og vi blev sat til at lære udenad og spille både på fransk og på vers, både Molierefarce og Corneilles let hysteriske monolog: "Aldrig smager vi en fuldkommen fryd", en sætning jeg har måttet sandede hver gang jeg har prøvet at forbinde de to former for spil, realisme og fabuleret overdrivelse. Hvad der jo stort set er det jeg har været ude på. Med en sådan sætning i munden er man parat til kampen med "Af vejen! Her kommer følelse!" Fra samme ammunitionslager medbringer jeg også bemærkningen fra en anden fransk djævel: "Man er aldrig hverken så lykkelig eller så ulykkelig som man tror." Den sætning ville jeg som meget ung tage i anvendelse ved arbejdet med en Shakespearetragedie, som jeg agtede at iscenesætte og derfor ned-

skrev på papir og gemte i min mors kommode mens jeg endnu kun var ...in my salad days.

Så meget om den franske forbindelse. Den rumsterer stadig. Men ved siden af løber en konstant strøm af dansk dramatik og lyden af dansk sprog der bliver vendt i luften er en nydelse på niveau med en retfærdighedsgerning. Mit liv kan opdeles i rasende premiereopløb på basis af nye danske tekster af Jess Ørnsbo, Sten Kaarlø, Sven Holm, Ebbe Kløvedal, Ulla Ryum, Henning Mortensen, Carl van Webber, Suzanne Brøgger, Line Knutzon, Jokum Rohde og hvem der ellers ville være med.

Alligevel lod jeg mig lokke til et stort set 13 år langt strømndtag fra teatrets urrødder i form af Wagners opera "Nibelungens Ring" på Den jyske Opera. Det stod ikke skrevet noget sted, jeg har lavet noget TVopera, og jeg har haft en fryd sammen med musikdrama af Karl Åge Rasmussen. Men Ringen slipper aldrig taget.

Mens vi er ved den uforudsete romantik, fik jeg opfyldt en gammel drøm ved at hale

Oehlschläger ned fra soklen og ind på scenen, bl.a. med "Kjartan og Gudrun" og "Fostbrødrene" på Det kongelige Teater. Hvis jeg selv skal sige det, var det retfærdigt så det sang. At jeg så har sluttet min foreløbige karriere med at opsætte Holbergs "Jeppe på Bjerget" på Odense Teater er nærmest en symbolsk handling. Jeg skaber endelig ro på min egen skueplads ved at genetablere Holberg og det danske nationaldrama med brug af både Artauds visioner og Oehlschlägers sangbarhed, mens vi hvirvler Holbergs moraledramaturgi rundt i luften og gør Jeppe til et digt.

Det er i hvert fald en mulighed.

*Klaus Hoffmeyer
Maj 2015*

Odense Teater: "Pinocchio's aske" - Instruktion: Klaus Hoffmeyer - Foto: Leif Hansen

ÆRESMEDLEM AF FDS KLAUS

Kære Klaus

Det er med meget stor respekt og glæde på vegne af FDS at udnævne/kåre dig som Æresmedlem af Foreningen af Danske Sceneinstruktører. Og Du om nogen bærer med rette den titel – I de sidste 50 år har du iscenesat stort set alle genre, opera med mere på store og små scener herhjemme som i udlandet. For at citere dig selv er det eneste du mangler ballet. Hvilket jeg også tror kunne blive formidabelt med dig ved roret.

Men når det gælder dig handler det ikke om kvantitet men om KVALITET
Kvalitet har gennemsyret dit arbejde fra du debuterede på Studenterscenen.
Og allerede der startede dit focus på dansk dramatik startende med Jess Ørnsbo og siden hen en lang række af danske dramatikere du har været være fødselshjælper for dels i dit virke som instruktør blandt andet på

TV-Teatret, men også i høj grad i din tid som skuespilchef for det kongelige teater. Dit mod og din stædighed var imponerende og til stor inspiration. Hvis ikke nationalscenen skulle udvikle og spille danske dramatikere hvem skulle så – der var ikke megen opbakning og pressen havde langt hen af vejen kun hån til overs, men du blev ved og det gjorde en forskel.

Modet og Stædigheden er også kendetegnende gennem hele dit virke som instruktør du har insistere på at et højt licstal med held hører hjemme i teatret. Og på den måde har du også gjort en kæmpe indsats for at spille klassikere som alle troede var uspillelige f.eks på Århus Teater hvor de mange år var fast instruktør – Fords "Det er en skam hun er en mær" fik du tilbage på repertoire. Og jeg tænker at Oehlschläger sender dig et taknemligt smil fra hvor han nu

er – det har virkelig været din fortjeneste at vi opdagede at vi havde en nationaldigter som var vedkommende og kunne sige os noget i dag – med "Kjartan og Gudrun" som det mest lysende eksempel. Dit blik for at lade Klassikerne mød os og vores samtid så de oftest fremstod som var de nyskrevne til lejligheden er helt unik og kendetegner en stor og søregen instruktør. Senest Jeppe på Bjerget

Din vedvarende nysgerrighed har også gjort at du er blevet ved med opdage nye uspillelige tekster og skabe på engang chokerende og vedkommende forestillinger ud af det. Listen er lang men jeg har lyst til at fremhæve Ørnsbo's "Majonæse" Fassbinders "Byen Affaldet og Døden" Howard Barkers "12 møder med et vidunderbarn" forestillinger hvor hverken Verden eller teatret var helt det samme bagefter.

Foto: Inger Birkestrøm Juul

Så Klaus når du i dag gøres til Æresmedlem er det for at hædre dit helt unikke virke som instruktør – din dedikerethed og frygtløshed hvormed du har været med til at udvikle og præge Dansk Teater gennem de sidste 50 år. For at hylde din stædige insistering på at Teatret har betydning, kan gøre en forskel og dermed fortsat skal udfordres på alle parametre for at give mening. Og med alt dette, den kæmpe inspiration du er og har været for os dine kollegaer.

På en solskins søndag den 22. marts 2015 var der en lille gruppe dramaturger og et par dramatikere samlet på Forsøgsstationen på Vesterbro. Som optakt til årets generalforsamlingen i FDD, havde bestyrelsen igen i år fået stablet et lille arrangement på benene, denne gang med fokus på "udvikling af ny dramatik og dramaturgens rolle heri".

Med udgangspunkt i oplæg fra Matilde Holdhus, dramaturg i Dramatikkens hus i Oslo, og Mette Wolf Wolf, dramaturg og chef på Nørrebro Teater i København, var der lagt op til efterfølgende spørgsmål og debat om rammerne for udvikling af ny dramatik, sikring af en platform for udviklingen her i Danmark og, ikke mindst, hvordan dramaturgen passer ind i den.

Den norske model

Matilde Holdhus lagde ud med at beskrive den centrale placering Dramatikkens hus

i Oslo har og har haft siden 2010 når det handler om nyudvikling af dramatik i Norge. Målet er at udvikle ny landsdækkende norsk dramatik, der skal spille på scener i Norge og udlandet. Både for at få nye norske tekster og for at de tekster, der bliver opført skal være af bedre kvalitet. Det er et krav, at der skal udvikles dramatik i hele Norge, ikke bare Oslo, derfor skal der fx også udvikles samisk dramatik, lidt af en udfordring.

Dramatikkens hus får driftstilskud på 15 millioner norske kroner om året fra det norske kulturdepartement og Oslo kommune. De 10 millioner går til kunsten, her kan dramatikere eller andre professionelle scenekunsterfolk søge midlerne og låne faciliteterne under Dramatikkens hus i form af kunstnerisk sparring, dramaturgisk bistand og arbejde med dramatiske tekster i scenerum, gøre brug af værksteder samt have offentlige visninger.

For to år siden blev der dertil etableret et husdramatikerprogram under Dramatikkens hus hvor 16 dramatikere for en to årig periode får 100.000 kr. om året til at kunne arbejde.

En mulig udviklings platform i Danmark

Det er jo en noget anden model end den vi kender til herhjemme. Så da Mette Wolf Wolf ved overtagelsen af Nørrebro Teater i januar 2015, har sat sin jagt ind på den nye samtidskommedie, har hun måtte tænke i alternativer for at etablere en platform for udvikling af ny dramatik. De lovmæssige krav til Nørrebros Teater sætter nogle begrænsninger op når der er tale om hvad der skal spille på den store scene. Så selvom Mette Wolfs ambition er at finde vor samtids Molière, en samtidskommedie der har kant, er politisk eller samfundskritisk, skrevet til 12 karakterer. så er det ikke der man startet ud. Det er

Tegning af Thyge Cosedis Holting
"Jagten på samtidskomedien af vor tids Molière"

derfor i højere grad på den mindre anneksscene - Rialto:Scenen – at Mette Wolf kan tage chancer med nyudvikling af dramatik. Det skal et ensemble, med en fast tilknyttet

instruktør, og nogle andre og mere fleksible produktionsformer åbne op for. Samtidig har Mette Wolf ideer til at åbne scenen i dagtimerne og etablere et kontorfællesskab for freelancere og invitere indenfor til "Lille-fredag", et 'open-mike' format, hvor teaterfolk kan teste noget af, de gerne vil vise for et publikum. Her er det også ønsket, at det er et sted, hvor branchen er interesseret i at komme.

Mette Wolf har et klart fokus når hun taler om udvikling af ny dramatik, og det er samtidskomedien. Hun mener det generelt set vil være godt for dramatikere at få en større forståelse for hvad teatrene vil have, at de kender og forholder sig til teatrenes profiler og teatrenes faktiske virkelighed. I det hele taget vil det være positivt for udviklingen af ny dramatik at have større åbenhed mellem aktørerne i branchen, da det kunne være med til at formindske frustrationer. Hun mente

det fx kunne gøres ved at afholde møder for at høre, hvad cheferne mangler og ønsker så dramatikere ved hvad der efterspørges.

Dramaturgen

I den norske model er dramaturgen meget fremtræden. Dramatikkens Hus har et dramaturgiat bestående af tre dramaturger, der tager sig af alle ansøgninger. Samtidig er de ca. 20 resterende dramaturger i Norge også tilknyttet Dramatikkens Hus når de yder dramaturgisk bistand, aflønnet af Dramatikkens Hus. Mette Wolf lægger også vægt på at dramaturgen er en nøgleperson i udviklingsarbejdet. Både når nye produktionsformer skal afprøves og når der skal holdes rede på de mange dramaturgiske buer i samtidskomedien til store scenen - når dramatikeren skal have hjælp til at gå fra et enklere plot med fire-fem karakterer til at fylde hele scenen ud i tre timer.

I den efterfølgende debat gik snakken livligt. Det fremgik at den dramaturgisk sporing mellem dramatikere og dramaturg er et meget sårbart forhold, som handler om kemi og tillid. I FDD's bestyrelse ser vi det som en opgave vi vil tage på vores skuldre; at gøre det muligt for dramaturger og dramatikere at mødes og lære hinanden at kende. På den måde kan arbejdsforholdet hjælpes på vej og der kan blive udviklet mere spændende ny dansk dramatik af høj kvalitet.

Et længere referat fra arrangement vil være at finde på FDDs hjemmeside www.dramaturgnet.dk

Generalforsamlingen

Den siddende bestyrelse er blevet genvalgt og det er derfor kun på suppleantposten der er kommet et nyt ansigt til, Mette Tranholm – som i mange år har været medlem af FDD,

men først nu havde mulighed for at deltage på en generalforsamling og det var glædeligt at hun ved samme lejlighed ville træde ind i bestyrelsen.

FDD's bestyrelse for 2015

Louise Frydendahl Ladefoged, Formand
Fie Nørman Johansson, Kasserer
Birgitte Klit Kjær
Rasmus M. Skov
Line K Björk
Jeppe H Nissen
Mette Tranholm (suppleant)

Det kommende år vil bestyrelsens arbejde koncentrerer sig om;

1. Vi vil arrangere mindst et fyraftensmøde. Evt. i samarbejde med Danske Dramatikere så dramaturger og dramatikere kan mødes. Evt. med et oplæg om fx entreprenørskab.

2. Vi vil fortsat holde fast i et årligt faglig arrangement. Gerne i forbindelse med generalforsamlingen.
3. Vi vil fortsat være repræsenteret i Scenekunstens Faggrupper og ITI bestyrelsen.
4. Vi skal fortsat arbejde på indflydelse og på at blive synlige ved at deltage aktivt i branche arrangementer m.v.
5. Vi vil arbejde på at holde vores internationale kontakter ved lige og tænke i samarbejdsmuligheder med fx det norske dramaturg netværk

Ved siden af dette vil bestyrelsen fortsætte sit fagpolitiske arbejde og sin involvering i redaktionen på Det Postomdelte og Peripeti.

Odense Teater: "En dåre fri" - Instruktion: Madeleine Røn Juul - Foto: Emilie Therese

"Manipulate" festivalen er en "visual teater festival", og den foregår i Edinburgh hvert år i starten af februar. Festivalen er speciel, da den blander forskellige udtryksformer sammen i en festival, og derved opnår en spændt uforudsigelighed.

Som noget nyt i dukketeaterfestivaler er animationsfilm på vej til at blive en del af programmet, og de vises her dag kl. 21:00. Iain Gardner var den daglige vært og ordstyrer. Hver aften blev der præsenteret nye film af indbudte gæster. Gæster havde fået til opgave at vise ca. 3 af deres egne animationsfilm og tre – fire andre, som havde betydning for dem, men de skulle være fra andre lande end deres eget. Logikken bag dette valg af kortfilm var følgende, gode animationsfilm i spillefilmlængde bliver vist i biografen, men korte animationsfilm ses kun ved specielle lejligheder som f.eks. denne festival.

I hvilken orden tingene foregik skiftede også fra aften til aften, men normalt blev instruktøren – gæsten/gæsterne introduceret for derefter at gi en en kort intro til de forskellige film, og endelig var der en snak mellem Iain Gardner og gæsten, der ente ud i at publikum også fik mulighed for at stille spørgsmål. Alt dette tog cirka 90 minutter, og så var kl. næsten 23 før man var på vej ud af Travers Teatret, hvor alle forestillingerne i Edinburgh fandt sted.

Programmet indeholdt første aften temæet "Music og Moving Images", som primært præsenterede den nu afdøde skotske komponist Martin Bennet's www.martynbennet.com musik til to film af Neil Kempself, de inviterede instruktører Thomas Hicks og Neil Kempself viste også 4 andre film hvor musikken var meget bærende. Den anden aften var den estiske instruktør Ülo Pikkov gæst

under temæet "Opressed Creatures". Han viste først 3 polske film og derefter 4 af sine egne hvor jeg vil fremhæve "Body Memory".

For at fortælle om niveauet var der, i det 3 aftenprogram, der blev præsenteret af Claire Lamond fra Skotland, filmen "The Bigger Picture" af Daisy Jacobs nomineret til en Oscar, men desværre vandt den ikke. Aftenens tema var "Power & Puppets: Small Stories In A Big World". Claire Lamond viste 6 film af andre instruktører og 3 af sine egne. Så fulgte temaaftenen "Animated Nightmares" ved Robert Morgan. Han viste 4 egne og 4 af andres værker deriblandt en film af Jan Svankmeyer. Serien afsluttedes med instruktørerne Will Anderson og Ainslie Henderson begge skotter over "skype" da de var nomineret til en BAFTA-2015 pris for deres nyeste film "Monkey Love Experiment". De havde tidligere modtaget BAFTA prise i 2013 for

Pressefoto: Velo teatret, Frankrig

filmen "The Making Of Longbird". "What's love got to do with it?" var aftenens overskrift og der blev vist 7 film I alt før interviewet over "skype" og kun "Monkey Love Experiment" var deres egen, men til slut vist der en ikke færdig film af Will Anderson og Ainslie Henderson. Og sådan endte disse 5 x 90 minutter.

Før jeg går videre vil jeg lige nævne følgende www.manipulate.org så kan man kigge med fra et hjørne.

Den anden del af festivalen var workshoppe, og dem var der under festivalen 2 af på hver tre dage. Under overskriften "Beyond The Screen: Contemporary Shadow Theatre" underviste den verdenskendte Fabrizio Montecchi fra Teatro Gioco Vita fra Italien i moderne skyggeteater www.teatrogioconvita.it og på den anden workshop under

overskriften "Bodies & Objects: Explorations & Experiments" underviste Polina Borissova fra Rusland, uddannet i Charleville-Mézières, og nu bosiddende i Frankrig, - hun underviste i moderne tilgange til dukketeater baseret på udtryk gennem bevægelse. Polina havde året forinden spillet på festivalen med den prisbelønnede forestilling "GO!".

En tredje part af festivalen var præsentation af udvalgte Skotske tiltag til kommende dukke- og figurteaterforestillinger, og programmet var kaldt "Screenings". Der blev spillet i ca. 15 minutter og derefter først samtale om projektet og senere blev der åbnet op for spørgsmål fra publikum. Festivalens leder Simon Hart var her den daglige vært og ordstyrer. Disse "Screenings" startede som regel 18:05. Formen for præsentationerne herunder diskussionerne omkring vigtige og bærende ideer var meget interessante at følge. Man

kan sige, at det på en måde var en videreudvikling af "Puppet Slam", og vi burde efter min mening tage denne idé op til overvejelse i UNIMA Danmark.

Den fjerde part af festivalen, som startede kl 19:30 var "Theatre Performance" og de blev alle vist i Travers Teatrets store sal. Forestillingerne hed og nu nævner jeg dem i den rækkefølge de blev vist aften efter aften, "That's It" af "Sandman" fra Belgien med Sabina Molenaar i en "moderne" modern dance forestilling, "And then he ate me" af "Velo Theatre" fra Frankrig www.velotheatre.com, en blændende fortolkning af det klassiske franske Rødhætte motiv vist ved hjælp af musik/objekter/lys og 3 spillere, "Unchained" af "Paper Doll Militia" fra USA www.paperdollmilitia.com, en blanding af luft akrobatik blandet med modern dance i et scenografisk cirkulært rum skabt af hvide stofstrimler,

Pressefoto: Velo teatret, Frankrig

senere samme aften vist "Tristissemò" af "CEC" fra Italien en igen modern dance forestilling bygget over "Tristan og Isolde" temaet med musik af Wagner, "Autumn Portraits" af "Sandglass Theatre" www.sandglasstheater.org fra USA med Eric Bass er en dukketeaterforestilling og i denne sammenhæng i den mere klassiske og undervisende stil, Så fulgte "Butterfly" af "Ramesh Meyyappan" fra Skotland og Singapore www.rameshmeyyappan.com en moderne dukketeaterforestilling der handlede om at være fri og ubunden for derefter at blive indfanget og dø, forestillinger er bygget over "Madame Butterfly", "Dance of the Magnetic Ballarina" af Andrea Miltnerova fra Tjekiet, igen en modern dance forestilling der ved hjælp af få men godt udnyttede virkemidler får en til at tvivle på hvad det egentlig er man ser, Og som den sidste forestilling vist "Mr Carmen" af "Theatre Akhe" fra Rusland www.akhe.ru,

humoristisk moderne dukketeaterforestilling, hvor 2 mænd (den ene Carmen) spiller denne moderne dukketeaterudgave i et stort kvadratisk scenerum, som de selv skaber af snore, cirkuslignende balustrade, snore der trækker figurer og snore, der udløser forskellige effektfulde sceniske effekter enten oppefra og fra siden.

"Manipulate" er festivalens overskrift, og den er meget præcist valgt. Hvis man overhovedet skal tale om klassisk manipulation, så er det vel i animationsfilmdelen Men på den anden side er dette ikke helt korrekt, for den klassiske del her var udelukkende i de udenlandske film, der havde gjort størst indtryk på filmkunstnerne. Så alt alt vil jeg sige, at denne festival er den mest moderne og fremadrettede, jeg endnu har været med til. Den overrasker og provokerer hele tiden, og som sagt foregår den i starten af februar, så Edinburgh

er uden for det store rykind, der foregår til den store festival et halvt år senere.

Samtlige forestillinger i alle grupper var næsten udsolgt. Så den vej rundt havde festivalen også succes. Selvfølgelig kan denne festival ikke sammenlignes med store festivaler som den 2 årlige i Charleville-Mézières, men den hører til den gruppe af festivaler, hvor det er muligt at se alt hvad der foregår og det er totalt umuligt i Charleville-Mézières, og som før sagt, er det er vises så planlagt og overraskende, at jeg meget gerne deltager i 2016.

Kennst du Hr. Keuner? Kender du Hr. Keuner? Hr. Keuner? Han var her lige før.

De tre skøre frakkeklæde personer kender alt til denne Hr. Keuner. Og de kan fortælle alt om, hvad han mener og synes. De kan spille ham, citere ham og være ham. Når først vi har forstået tanken, er vi nemlig alle en version af Hr. Keuner. Hr. Keuner lever – som ånd og filosofi.

Historier om Hr. Keuner

Bertolt Brecht opfandt i perioden 1933 til cirka 1955 denne pseudonymfigur, Hr. Keuner, som er en politisk og poetisk samfundskritiker. Han mener vi skal tage mere hensyn, være mere kærlige og med satire, ironi og en skarpsindig humor formulerer Hr. Keuner en lang række lettilgængelige "sandheder" om verden omkring os. Om end Brechts "digtsamling" HISTORIER OM HR. KEUNER er tudsegammel efterhånden er teksterne

skræmmende vigtige og aktuelle for hvor tid. Det er socialisme og humanisme med spydig sarkasme og alvidende attitude. Og så er det en fantastisk indgang til Brechts værker. Det er underholdende læsning uanset om man er til teater og dramatik eller ikke.

Projektets opstart

Tilbage i februar 2014 besøgte jeg en instruktør fra Augsburg, som jeg havde mødt på Directors Lab i New York. Hun kom fra Bertolt Brechts hjemby og introducerede mig til Brecht Festivalen og ikke mindst til boghandleren og Brecht eksperten Kurt, som lærte mig om Hr. Keuner.

Jeg aftalte med Brecht Festivalen at jeg ville komme til festivalen i 2015 med en mindre event baseret på Hr. Keuner indeholdende noget med årets tema: "eksil". Inspireret af en Storm P tegning af en slags gå-bil med lys, der peger ind på chaufføren opfandt jeg i

samarbejde med scenograf Rebekka Bentzen en installation, der kunne rulle rundt på gader og stræder i vintermørket og dermed fungere som dansk-tysk "vinter-gadeteater".

Tak til dem der har støttet

Foreningen Danske Sceneinstruktører var de første til at tro på mig. Goethe Institutet ønskede mærkeligt nok ikke at støtte "Hr. Keuner i eksil – en dansk-tysk Brecht event". Men Kulturstyrelsens Scenekunstneriske Internationale Udvalg, lokaludvalget i Vanløse og lokaludvalget Amager Øst var på. Således var der efterhånden midler til en scenografi og et ultrakort prøveforløb med tre skuespillere.

Sprog møde

Jeg har før arbejdet i Rusland, hvor en tolk måtte oversætte alt hvad jeg sagde til skuespillerne, og hvor jeg ikke selv altid forstod,

Pressefoto: Quasiteater

hvad der blev sagt på scenen. Det var en sproglig udfordring, men at instruere på delvis tysk, dansk og lidt engelsk var en helt anden sproglig blæksprutte-øvelse. "Marie, jeg forstår jer ikke når I taler dansk" måtte den tyske skuespiller ind i mellem sige til os. Jeg havde totalt glemt hvilket sprog jeg var i gang med at tale på. Den danske skuespiller forstod ikke alt tysk – og det gjorde ikke opgaven nemmere.

De fleste af det danske publikum følte sig ekstremt fremmedgjorte overfor det tyske sprog, og synes det var svært at forstå, mens man i Tyskland morede sig over det danske, som lød ligesom "Platdeutsch", grinede de.

På holdet lærte vi at forstå hinanden bedre. Der opstod imidlertid andre problemer, som også vanskeliggjorde kommunikationen i prøverummet.

Intens proces

Vi på Sønderbro Skole, hvor QUASI teater holder til. Skolen er et perfekt arbejdsrum, hvor man konstant bliver konfronteret med et potentielt publikum. Jeg ville dog ønske, at vi havde brugt det mere og simpelthen prøvet i det "offentlige rum"/i skolegården. Men det eksperiment var der ikke overskud til i den intense uge.

På første prøvedag læste vi teksterne igenem på tysk/dansk og aftalte, hvem der sagde hvad på hvilket sprog. Dag to stod på prøver på første halvdel af det udvalgte materiale. En af skuespillerne fik en dårlig besked i privatlivet og det gik ud over arbejdsmorale i den sidste del af prøvedagen. Onsdag var der fokus på at blive klar til aftenens visning ved Vanløse Kulturstation. Det var regn og rusk, så der var ikke et øje til gadeteater.

Torsdag ville jeg arbejde med anden halvdel af teksten, men en af spillerne havde mod-

Pressefoto: Quasiteater

vilje. Han havde i forvejen svært ved at huske tekst og aftaler, og kunne tydeligvis ikke overskue mere. Jeg pressede alligevel på, og vi blev da også klar med det hele.

Improvisationer og samarbejdsproblemer på Amager

Den halve time lange performance i januar, udenfor og på dansk og tysk var en kold oplevelse for os tilskuere. Med den erfaring bestemte i os for at flytte os rundt i bybilledet og spille små bidder. Skuespillerne eksperimenterede med at skifte mellem forskellige moduler og improvisere mellem teksterne på Musiktorvet foran ZeBU, i Amagercentret (hvor vi ikke havde tilladelse og derfor blev bedt om at forlade centret) og på Amagerbro torv ved Metroen.

Jeg oplevede flere situationer, hvor de tre spillere ikke var opmærksomme nok på hinanden. For eksempel gik en spiller

ignorant videre mens en anden havde gang i en rigtig god og sjov gimmick med nogle restaurantgæster bag en rude. De to tyske spillere skændtes højlydt (privat men i kost og mask) midt på Amagerbro torvet. Det var alt i alt en lang, presset arbejdsdag og en rigtig svær aften. Jeg lærte dog noget om vigtigheden af fællesskab og en gensidig respekt. Skuespillerne skal have opmærksomhed på hinanden. Det gælder især under improvisation i byrummet – men egentlig også generelt.

Crowdbuilding

Efter en 14 timers køretur var det blevet tid til projektets finale: Lange Brecht Nacht på Brecht Festivalen i Augsburg. Det var et meget positivt peak efter en kompliceret uge. De tre forestillinger blev meget forskellige både mht publikum og ruten de bevægede sig i. Efter

hver omgang evaluerede hele holdet og vi aftalte en strategi for næste visning.

Især erfarede vi i Augsburg, hvad det betyder at få skabt et publikum eller "crowbuild" fra starten og så formå at holde fast i dette publikum. "Kom med, følg med os her rundt om hjørnet" var skuespillerne nødt til at sige til publikum.

Det var en udfordring for de tre skuespillerne både være til stede i karakter og samtidig hele tiden vurdere: Hvorhen, hvordan og hvornår. Det lykkedes bedre og bedre at træffe de rigtige beslutninger og den sidste visning havde et optimalt forløb med et ekstremt nysgerrigt og positivt publikum. Og flere forbipasserende kom hele tiden til. Ideelt gadeteater, synes jeg.

Hr. Keuner – en Brecht street-event

Ide og instruktion: Marie Kilsgaard Møller

Skuespillere: Karla Nina Diedrich, Marius Bjerre Hansen og Guido Drell.

Design af vogn og kostumer: Rebekka Bentzen

Bygger: Mads Hilden.

TAK til FDS, Brecht Festivalen, Amager Øst Lokaludvalg, Vanløse lokaludvalg og Kulturstyrelsen.

OP START

Nordisk Kulturfond lancerer en ny "hurtigstøtte", som skal gøre det lettere at komme i gang med at arbejde nordisk.

For mange kan det være en udfordring at komme i gang med at arbejde med kunst og kultur i nordisk regi, fordi springet til det færdigformulerede nordiske projekt er for stort.

Den første idéudviklings- og netværksfase

Med OPSTART bliver det nemt at komme i gang med at udvikle en nordisk projektidé. Her støttes den første idéudviklings- og netværksfase inden for kunst- og kulturprojekter. Det er enkelt at lave ansøgningen, der er ingen ansøgningsfrister, man får svar om fondens beslutning inden for to uger og der kræves ingen medfinansiering af dit projekt. Samtidig skal projektet blot rumme et samarbejde mellem to nordiske lande med en ambition om at samarbejde med flere nordiske lande.

Benny Marcel, direktør for Nordisk Kulturfond, siger:

Med Opstart ønsker vi at stimulere til at flere kan få erfaring med arbejde med deres kultur og kunst i nordisk regi. Det gælder både nye aktører og de erfarne kulturaktører, som har

brug for støtten til at give deres projekter det første skub. Vi glæder os til at se, at nye og uventede nordiske kulturprojekter kan opstå og at initiativet på sigt kan få flere til at vove springet til også at lave større nordiske projekter.

Fakta om OPSTART

- OPSTART kan søges af alle, der vil udvikle en nordisk idé inden for kunst og kulturprojekter.
- Projektidéen skal rumme et samarbejde med mindst ét andet nordisk land og ambitioner om at samarbejde med flere nordiske lande.
- Man må ikke have søgt Nordisk Kulturfond om støtte til et lignende projekt tidligere.
- Man kan søge op til 25.000 kr. (35.000 kr. for grønlandske ansøgere).

- Der er løbende ansøgningsfrist og alle ansøgninger vil blive behandlet inden for to uger.

Nordisk Kulturfond har reserveret 2 mio.kr. til uddeling i 2015. Den nye pulje indgår i øvrigt som en del af det årlige bevillingsbudget, hvor eventuelle uforbrugte midler overføres til den almindelige uddeling.

Læs mere
Nordisk Kulturfond

Læs mere om Nordisk Kulturfond
OPSTART på Facebook

Følg os Facebook og del dine OPSTART-
erfaringer #nordicopstart

Kontakt venligst: kulturfonden@norden.org

Det Kongelige Teater: "Tove Tove Tove" - Instruktion: Elisa Kragerup - Foto: Natasja Thiara Rydwald

SCENEINSTRUKTØRERNES HÆDERSPRIS 2015

Foreningen af Danske Sceneinstruktører uddeler hvert andet år en hæderspris til en person der har stor betydning for dansk scenekunst. Begrundelserne skifter og i år har FDS Legatudvalget og bestyrelsen besluttet at ære en kunstner, der har sat sit fingeraftryk på klassikeropsætningerne her i landet og efter grundige overvejelser, blev det besluttet

at Hædersprisen tildeles Asger Bonfils.

Prisen vil blev uddelt i forbindelse med en portrætsamtale mellem Asger og Jan Hertz fredag 27. marts 2015 på Aarhus Teater, hvor Asger har haft en så væsentlig del af sit virke. Fagbladet bringer her en lille fotomontage fra denne begivenhed.

Jan Hertz har gennem årene afholdt en lang række samtaler med personligheder fra teatrets verden og konceptet for disse stjerne-stunder beskrives således:

” En STJERNESTund - en samtale med en personlighed, hvor alt kan ske. Jeg er selvfølgelig så forberedt og orienteret i gæstens liv, at

dialogen netop derfor kan udvikle sig i alle mulighedernes retninger.

Noget af det vidste vi i forvejen og genoplever - men langt de fleste andre situationer og oplevelser anede vi ikke noget om førend nu i denne samtale med den pågældende personlighed. Her udvikler samtalen sig foran publikum, med fornemmelsen af at være 'under fire øjne'.

Ikke blot et interview, men en 'uredigeret' samtale og i indhold lige så tæt på personens liv som menneske, som i karrieren og bag kulisserne.. i livet. Meninger og tanker!

Det er her og nu i levende live. Det der ikke ville kunne opleves på film eller fjernsyn på samme måde."

RUNDE DAGE

NYE KONTINGENTSATSER

Pr. kvartal:

A-medlemskab:	1.550,-
B-medlemskab:	850,-
Alm. Dobbelt medlemskab:	965,-
Elevmedlemskab:	255,-
Pensionistmedlemskab:	255,-
Dbl. medlemskab DF:	1.010,-
Dbl. medlemskab SDS:	780,-
Dbl. medlemskab TEF:	960,-
Dbl. Medlemskab DD:	1025,-

MEDLEMSLISTEN 15/16

Også i år udsender vi sammen med de andre scenekunstforbund en trykt medlemsliste. Så I må meget gerne tjekke at de oplysninger vi har på jer er korrekte.

Dette gøres enklest ved at søge på www.stage-directors.dk under MEDLEMMER

FLYD - PAPER

LAV EN RADIODRAMA-SYNOPSIS PÅ 1/2 SIDE
SKRIV EN SCENE PÅ HØJST 5 MINUTTER
VIND EN UDVIKLINGSKONTRAKT MED DR RADIODRAMA

Send synopsis og manus til
flydpaper@radiodrama.org
senest 1. august

Vinderen får overrakt en
udviklingskontrakt til en værdi
af 10.000 kr.
på FLYD, 20.-23. august 2015

Læs mere om
konkurrencebetingelser og
festival på hjemmesiden:

Benspænd

- Overskriften/temaet er Outsider
- Hovedkarakteren skal være en du VIRKELIG kender og gerne vil udforske
- Din historie skal have en ydre handling og et forståeligt plot
- Der skal være et vendepunkt
- Du kan benytte 2-3 karakterer
- Historien skal være auditivt forankret
- Handlingen skal have bevægelse og den skal foregå her og nu.
- Der kan både benyttes dialog og voice over

DR

www.radiodrama.nu

KØBENHAVNS MUSIKTEATER VIL

LIDT OM FORTID, NUTID OG FREMTID– IKKE MINDST I FORBINDELSE MED REGERINGSSKIFTET.

Erfaringerne fra pilotprojektet Kreativ KulturDialog har været så gode, at Københavns Musikteater ønsker at udvide og fortsætte netværket de næste tre år. Derfor søger teatret nu deltagere fra hele landet.

I juni 2014 kunne proscenium.dk rapportere, at Københavns Musikteater med en halv million fondskroner i ryggen skulle stå i spidsen for Kreativ KulturDialog — et netværk for skandinaviske teaterpraktikere med publikumsudvikling- og involvering som omdrejningspunktet.

Op nu kan teatret så se tilbage på et år med vellykkede workshopmøder med deltagere fra Danmark, Sverige og Norge.

Inspirerende sparring

”Vi er nu i gang med at afslutte vores pilotprojekt efter tre møder. Det har været et

inspirerende sparringsforum, og det ligeværdige møde har været i centrum. Det er fantastisk at sidde 14 mennesker fra de skandinaviske lande og give umiddelbare reaktion-

er og sparring på igangværende projekter,” fortæller en begejstret teaterchef og kunstnerisk leder på Københavns Musikteater, Allan Klie, til proscenium.dk.

Frederikssund Vikingspil: "Hroar og Helge"
Instruktion: Louise Schouw
Pressefoto

Netværket skaber samarbejder på tværs

Ofte er scenekunstnere hemmelighedsfulde og lukkede omkring deres kunstneriske processer, så Allan Klie anser det for helt unikt, at Kreativ KulturDialog har haft en samling af producenter, musikere og andre skabende og udøvende scenekunstnere siddende i et samlet og åbenhjertigt forum.

Pilotprojektet har bevist, at der bliver åbnet op for nye ideer, samarbejde på tværs af genrer og landegrænser, og at de kunstneriske produkter er blevet styrket efter kunstnernes møder i Kreativ KulturDialog.

Vil lave treårigt projekt

Derfor finder han det også oplagt at fortsætte Kreativ KulturDialog som et treårigt projekt, hvor deltagerne kan følge hinandens projekter fra spæde ideer til realiserede scenekunstsoplevelser med et efterliv.

”Det skal vi nu til at søge støtte til hos Nordisk Ministerråd, som også støttede pilotprojektet, og vi håber at udvide med flere aktører fra de skandinaviske lande og åbne op for flere af de nordiske lande,” fortæller Allan Klie til proscenium.dk.

”Derfor søger vi allerede nu producenter og kunstnere, der kunne have lyst til at deltage, og som enten allerede arbejder med publikumsinvolvering eller har et ønske om at gøre det indenfor de næste tre år. I pilotprojektet koncentrerede vi os om København, men vi vil gerne ud til hele landet denne gang,” understreger den kunstneriske leder.

Del din proces i et fortroligt rum

”Det kræver ikke specielle forudsætninger at være med. Men man skal arbejde med professionel scenekunst, sætte tid af til tre årlige workshops og være villig til at dele sine kreative dilemmaer og sin kunstneriske proces

med de andre deltagere i et naturligt og fortroligt rum,” forklarer Allan Klie.

Tæt kontakt til ligesindede

”Udbyttet ved at være med i Kreativ KulturDialog? Det kan næsten bedst forklares med, hvad en af deltagerne i pilotprojektet sagde til den sidste workshop i Gøteborg: ”Før Kreativ KulturDialog kunne jeg føle mig ensom hvad angår det at skabe scenekunst med et socialt sigte. Nu føler jeg mig ikke så ensom mere. Et ord, jeg forbinder med Kreativ KulturDialog, er ”hjem”. Et sted man ikke behøver at forsvare sig selv eller forklare. Man går bare ind af døren og er. Man kan gå direkte til kernen.”

Ønsker man at blive en del af Kreativ KulturDialog kan man skrive til Allan Klie på kunst@kobenhavnsmusikteater.dk senest den 15. august 2015.

Cuba som destination visualiserede sig i et deja vue med indlagt auditivt erindringsapparat fra studietidens revolutionsdiskussioner, ved en avisnotits om"Tilnærmelser mellem Cuba og USA".... Diskussionerne om Commandante Fidel, den smukke læge med Havannacigar: Che Guevarra - musikken, revolutionen, dollargrinene, sambadansende skønheder, våben, rom, Hemingway,

kvindene, mafiaen - Kennedy og Svinebugten - hvor verden holdt vejret med skarp udsigt til 3.verdenskrig... det hele ... I selskab med en god ven og grupperejse, kortlagdes væsentlige historiske/politiske/kulturelle nedslag fra Havana med fly til Santiago de Cuba, efterfølgende i bus nordpå via: Camagüey, Sancti Spiritus, Trinidad, Cienfuegos, Santa Clara - fra romdestillerier til 26. julis fejlslagne

revolutionsbegyndelse, cigarfabrik, kunststillinger, botanisk have, Che's monument, bemærkelsesværdige locations for ilandsættelse af revolutionære fra skibet "Granma", huse på sammenbruddets rand og af ufattelig skønhed, africubansk religion blandet med latinamerikansk do, gult som kærlighedens farve i Afrika i dialog sig med passioneret rød, hvor gult som slavernes medbragte farve

og gudeverden forener sig med den katolske. Maden er overraskende kedsommelig - og er et udtryk for revolutionens glemsel af kogekunst, fordi man i den yderste fattigdom måtte koncentrere sig om overhovedet at skaffe noget at spise, og ikke om hvad... En genkendelig gammelkommunistisk køkultur, sære ventetider, to slags møntfod: én for

cubanere og en anden for turister, rationeringsmærker og særlige butikker med kontrol a la 5 øg pr.voksen pr.måned, og de hviskende tilbud om friskfangede hummere omsat til euros. Forbud mod prostitution og salg af mindreårige 13-15 årige piger pr dag af deres mødre, unge pushere af drenge, piger, havanacigarer, rom og alt hvad hjertet og kønnet måtte begære. Tvang, mangel og nypudsede flydere, fristende hud minimalt dækket i vilde farver - stramt sat uanset personens volumen, smil, sange, danse, musik, musik... En caribisk transition i bevægelse. - I lufthavnen en smilende mand, Danmarks Amerikanske x-Ambassadør som genkendte sproget og fortalte han savnede danskerne og sine cykelture i Kbh. - og bad os hilse !... Hans ærinde var at støtte den nye tilnærmelse mellem USA og Cuba, og at om en uge vil første direkte fly afgå mellem New York og Havana. ●

Sekretariatet holder sommerlukket i perioden 6. juli – 5. august
og ønsker alle en skøn sommer med tid til både afslapning og
fordybelse!